

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év június hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 4.B.71/2006/73. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 7.800,- (hétezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 2007. december 10. napján kihirdetett 4.B.71/2006/73. számú ítéletével a 2005. június 18. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki nyereségvágyból elkövetett emberölés büntetében, ezért őt 11 évi fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek kiadásáról, illetve megsemmisítéséről, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 1.241.515 forint bűnügyi költségből 1.041.515 forint bűnügyi költség megfizetésére. Az ezt meghaladóan felmerült 200.000 forint bűnügyi költség tekintetében akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A kihirdetett ítélettel kapcsolatban az ügyész a nyilatkozat tételre 3 napot tartott fenn, majd a 74. sorszám alatti átiratában az ítélet ellen fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, a kiszabott főbüntetés súlyosítása végett.

A vádlott az ítélet ellen a téves jogi minősítés és enyhítés végett fellebbezett, míg védője a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés miatt és enyhítés végett fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.492/2007/4. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a vádlott és védő fellebbezését nem tartotta megalapozottnak. Átiratában kifejtette, hogy az első fokon eljáró Pest Megyei Bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le az eljárást, a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelése alapján megalapozott tényállást állapított meg, amelyből okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményét is törvényesen minősítette. Lényegében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket, ennek ellenére a kiszabott főbüntetés enyhe és nem szolgálja megfelelően a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat. Ezért annak súlyosítása indokolt. Álláspontja szerint a megyei bíróság tévesen mentesítette 200.000 forint bűnügyi költség megfizetése alól a vádlottat, ugyanis a haemogenetikai szakértő kirendelése indokolt és szükséges volt. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet változtassa meg, a szabadságvesztés tartamát súlyosítsa és kötelezze a haemogenetikus szakértő eljárásával felmerült teljes összegű bűnügyi költség megfizetésére. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezését az írásbeli egyezően fenntartotta, azt azzal egészítette ki, hogy az enyhítő körülmények köréből mellőzni kérte a megbánást, mint enyhítő körülményt, ugyanis a vádlott az eljárás során előterjesztett védekezése szerint nem tanúsított megbánást, írásbeli beadványaiban is a sértettet vádolta bűncselekmény elkövetésével.

A vádlott védője a fellebbezését változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés a./ és c./ pontjai alapján megalapozatlan, a tényállás ennél fogva tévesen került rögzítésre és téves a cselekmény jogi minősítése is. Vitatta, hogy a vádlott abból a célból ment volna be a sértett házába, hogy ott értékek után kutasson. Utalt arra, hogy egyetlen bizonyíték sem cáfolja a vádlott azon állítását, hogy a sértett volt az, aki az edénykészlet ajándékozása céljából hívta be a vádlottat és a házban a vádlott által előadott erőszakos magatartást tanúsította. A vádlottban csak az ölési cselekmény után alakult ki az értékek eltulajdonításának szándéka, ezért a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetnének alapesete, és ezzel halmazatban a Btk.322.§-a szerinti kifosztás büntette valósult meg. Nem értett egyet azzal az ügyészi állásponttal, mely szerint védenecse nem tanúsított megbánást tanúsító magatartását, ugyanis mind az első fokú tárgyaláson, mind pedig az írásbeli beadványaiban megbánását hangoztatta. A kifejtettek alapján elsődlegesen az ítélet megalapozatlanság címén történő hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt azzal, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor a vádlottat a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól mentesítette.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megismételte a fellebbezési eljárás keretében írásban becsatolt (4. sorszámú beadvány) védekezését és továbbra is azt állította, hogy a sértett hívta be őt a házába, ahol vele szemben erőszakos magatartást tanúsított.

A bejelentett kétirányú fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró Pest Megyei Bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le az eljárást. A vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, az ügyben megvizsgált valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta és azok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás nem csak a vádlott személyiségét, életvitelét, anyagi helyzetét tartalmazza részletesen, hanem a sértettre vonatkozó adatokat is, életkörülményeit, egészségi állapotát és szokásait, továbbá a sértett és a vádlott közötti viszonyt és ezen belül is e viszony megromlását, okait.

A tényállásnak ilyen részletességgel történő megállapítása a fellebbviteli bíróság szerint is indokolt és szükséges volt, mert a vádlotti védekezés csak ezen körülmények és bizonyítékok tükrében volt cáfolható. A megyei bíróság ítéletének IV. részében részletes és elemző értékelését adta a bizonyítékoknak. Ennek során a logika szabályait alapul véve értékelte a vádlott védekezését, azt egybevetette az ügyben beszerzett bizonyítékokkal. Ennek során kellően megindokolta, hogy - bár a cselekményt közvetlen szemtanú nem észlelte - a vádlotti védekezést miért nem fogadta el. A beszerzett bizonyítékokból okszerű logikai okfejtéssel pontról-pontra cáfolta a vádlotti állításokat és a bizonyított tényekből további tényekre hibátlan következtetéssel állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A kifejtettek alapján a védőnek a tényállás megalapozatlanságára és az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványa nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a vádlott azzal a szándékkal ment be a sértett házába, hogy ott értékek után kutasson, és azokat eltulajdonítsa. Nem volt elfogadható már az első fokú eljárásban is előterjesztett az a védői érvelés, mely szerint a vádlottban az értékek megszerzésének a szándéka utóbb alakult volna ki. Az elsőfokú bíróság meggyőzően cáfolta a vádlott erre vonatkozó védekezését, amikor rámutatott arra, hogy az idős sértett a vádlottat gyanúsította egy korábbi lopási cselekmény elkövetésével. Emiatt haragudott rá, a sértett fia a vádbeli cselekményt megelőzően, de még a vádbeli nap délelőttjén is kiutasította a ház udvarán tartózkodó vádlottat. A vádlott ugyanakkor ismerte az idős sértett szokásait és ezt alapul véve ment be a sértett házába, arra számítva, hogy a sértett a melléképületben tölti délutáni pihenő idejét és ez alatt a házban zavartalanul kutathat az értékek után. A sértett azonban szokásától eltérően - feltehetően a tv készülék meghibásodása miatt - a lakóház hálósobájába ment pihenni, ahová a vádlott jogtalanul behatolt, ott a sértett tetten érte, a vádlottat fejbe ütötte, ezután dulakodás alakult ki közöttük a tényállásban rögzített módon, melynek során a vádlott a sértettet az arcára tett párnákkal megfojtotta. A sértett által tetten ért vádlott tehát nem a menekülés érdekében oltotta ki a sértett életét, hiszen a mozgáskorlátozott sértett elől akadálytalanul el tudott volna menekülni. A vádlott célja mindvégig az értékek megszerzése volt, ezért a sértett életének kioltását

követően, annak arany nyakláncát lecsatolta, a lakást átkutatta, és további ékszereket vett magához, amit a nyomozás során nála lefoglaltak. A megyei bíróság tehát helyes ténybeli következtetést vont le mind a vádlott szándékára, mind pedig az ölési cselekmény végrehajtására vonatkozóan

Az elsőfokú bíróság mindebből törvényesen következtetett arra, hogy a vádlottnak már a sértett házába történt bemenetelekor szándékában állt a sértett értékeinek eltulajdonítása, ezért helyesen minősítette a cselekményét a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő és büntetendő nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének. A megyei bíróságnak a cselekmény jogi minősítésével kifejtett álláspontját a fellebbviteli bíróság is maradéktalanul osztotta és nem értett egyet a védőnek a jogi minősítésre vonatkozó álláspontjával.

Az első fokon eljáró megyei bíróság lényegében hiánytalanul sorolta fel a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket, amelyek csupán abban a tekintetben szorulnak helyesbítésre, hogy a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint - egyezően a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával - az enyhítő körülmények köréből a vádlott megbánásra utaló magatartását mellőzni kell. A vádlott ugyanis az eljárás során - bár ténybelileg beismerte a terhére rótt bűncselekményt - mindvégig azzal védekezett, hogy a sértett hívta őt be a lakásba, ahol szexuális indítékból vele szemben erőszakos magatartást tanúsított, amely ellen ő csupán védekezett. Ezzel lényegében bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a kifogástalan életvezetésű idős sértettet. Ennél fogva nem tekinthető megbánást mutató magatartásnak a vádlott ezen védekezése, amelyet az eljárás során tett nyilatkozataiban és írásbeli beadványaiban többször hangoztatott.

Az ekként helyesbített bűnösségi körülmények mellett is helytállónak mutatkozott ugyanakkor a megyei bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetés, amelynek sem az enyhítésére, sem pedig a súlyosítására nem látott lehetőséget a fellebbviteli bíróság. Álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság által kiszabott 11 évi fegyházbüntetés, valamint az ehhez társuló 10 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetés összhatásában alkalmasnak mutatkozik a vádlottal szemben a Btk.37.§-ában írt büntetési célok elérésére és minden tekintetben arányban áll a vádlott cselekményének tényleges tárgyi súlyával, alanyi bűnösségének fokával és a vádlott által elkövetett bűncselekmény erkölcsileg is elítélendő voltával.

Törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának kijelölése és a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés is.

Megalapozottan foglalt állást a megyei bíróság akkor is, amikor a haemogenetikai szakértői vélemény beszerzésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésének egy része alól a Be.338.§ (2) bekezdésére figyelemmel, a (4) bekezdésben foglaltak alapján mentesítette a vádlottat.

A Pest Megyei Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat, helyes indokai alapján a Be.370.§-ára figyelemmel a Be.371.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

A Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen a Be.386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év június hó 26. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 4.B.71/2006/73. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.74/2008/5. számú végzése folytán 2008. június 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év június hó 26. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző